

BENCHMARK WMO 2007

Module Algemene en Individuele voorzieningen

Kring 5

Januari, 2008

INDEX

Index	2
1 Inleiding	3
2 Wat vindt u in het rapport?	5
3 Algemeen	6
4 Beleid en organisatie	7
5 Uitvoering	17
Slot.....	30

1 INLEIDING

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is op 1 januari 2007 ingegaan. Gemeenten worden met de Wmo verantwoordelijk voor maatschappelijke ondersteuning. Maatschappelijke ondersteuning omvat activiteiten die het voor mensen mogelijk maken om mee te doen in de samenleving. Dat kan bijvoorbeeld met vrijwilligerswerk en mantelzorg, maar ook met goede informatie en advies, opvoedingsondersteuning, huishoudelijke hulp en speciale voorzieningen. Het begrip maatschappelijke ondersteuning is in de Wmo verwoord in negen prestatievelden. Het ministerie van VWS geeft de kaders aan waarbinnen elke gemeente haar eigen beleid kan maken. Een beleid dat afgestemd is op de wensen en samenstelling van de bevolking. De invoering van een nieuwe wet gaat gepaard met een veelheid aan veranderingen. Veranderingen in organisatie, processen en informatiehuishouding. De benchmark Wmo kan daarbij een hulpmiddel zijn.

Door uw gemeente te vergelijken met andere gemeenten kunt u ontdekken of de prestaties van uw eigen gemeente goed zijn en waar verbetering mogelijk is.

Uw gemeente heeft in 2007 deelgenomen aan de benchmark Wmo. Dit kringrapport heeft betrekking op de module algemene en individuele voorzieningen. Het gaat in deze module om de voorzieningen die gemeenten kunnen treffen in het kader van de prestatievelden 5 en 6 van de Wmo: (5) Bevorderen van deelname van kwetsbare groepen en (6) het verlenen van individuele voorzieningen. Dit is exclusief de hulp bij het huishouden. Hiervoor is er een aparte rapportage.

In deze kringrapportage van de module Algemene en individuele voorzieningen toont de benchmarkorganisatie u de resultaten van de gegevens die u – samen met de andere deelnemers in uw kring – hebt aangeleverd. De cijfers in dit rapport hebben betrekking op 2006, dus nog op de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg). De beleidsgegevens hebben betrekking op 2007. Vandaar dat de beleidsgegevens niet zonder meer gebruikt kunnen worden ter verklaring van de cijfers in hoofdstuk 5.

Wij hebben de gegevens omgezet in indicatoren, die de keuzes en prestaties van uw gemeente in beeld brengen. De indicatoren zijn verdeeld in vier thema's, volgens het SGB0-benchmarkmodel 'Oog op verbetering'.

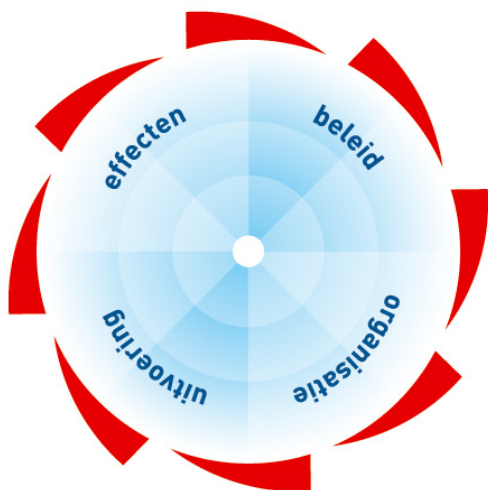
OOG OP VERBETERING

Bij de opzet van de benchmark Wmo is het benchmarkmodel 'Oog op verbetering', ontwikkeld door SGB0, als leidraad gekozen om de benchmark vorm te geven. Dit model maakt de hele beleidscyclus zichtbaar en zet per benchmarkdeelnemer de feiten op een rij. 'Oog op verbetering' hanteert de vier invalshoeken *beleid*, *organisatie*, *uitvoering* en *effecten*. De betekenissen van de vier invalshoeken zijn als volgt te omschrijven:

- **Beleid:** welke beleidskeuzes kan de gemeente maken en welke beleidsdoelen streeft de gemeente na om participatie van alle burgers te realiseren?
- **Organisatie:** welke afspraken maken we als gemeente met onze samenwerkingspartners en uitvoeringsorganisaties, op welke manier organiseren we die onderdelen van de Wmo-taken die we zelf uitvoeren?
- **Uitvoering:** welke prestaties worden gerealiseerd, wat is het bereik van de ingezette instrumenten, wat zijn de uitgaven en hoeveel mensen ontvangen ondersteuning?
- **Effecten:** hoe tevreden zijn de mensen met ondersteuning vanuit de Wmo over de gemeente, kunnen mensen in uw gemeente langer zelfstandig blijven wonen?

In het kader van de benchmark heeft uw gemeente ook een tevredenheidonderzoek cliënten uitgevoerd. De resultaten daarvan zijn in een apart rapport weergegeven.

Het rapport bevat gegevens over alle onderdelen van de beleidscyclus. Het model dwingt te denken in termen van oorzaak en gevolg. De beleidskeuze die gemaakt wordt ten aanzien van eigen bijdragen (*beleid*) beïnvloedt het gebruik van voorzieningen (*uitvoering*) en de tevredenheid van cliënten (*effecten*). Het model maakt het mogelijk dat de gemeente samenhang ziet tussen de gemaakte beleidskeuzes, de organisatie van de uitvoering van de Wmo-taken en de taakuitvoering zelf, en uiteindelijk de effecten. Natuurlijk spelen ook factoren een rol waar gemeenten slechts beperkt invloed op uit kunnen oefenen, zoals de vergrijzing. Hierna wordt het model 'Oog op Verbetering' grafisch weergegeven.

Het doel van dit rapport is tweeledig: Ten eerste is het geschikt voor de verantwoording aan burgers en bestuur. De benchmark stelt u in staat om te voldoen aan uw plicht tot horizontale verantwoording.

Ten tweede is het rapport bedoeld om als gemeenten van elkaar te kunnen leren. Deze rapportage is het vertrekpunt om het verhaal achter de cijfers in uw kring op gang te brengen. Natuurlijk is het interessant om de prestaties van uw gemeente te kunnen vergelijken met die van andere gemeenten. Belangrijker echter is het om – naar aanleiding van de verschillen – op zoek te gaan naar verbetermogelijkheden in uw eigen organisatie en goede voorbeelden bij anderen. Gemeenten kunnen in hun vergelijkingskring van elkaar leren door zogenaamde 'good practices' te identificeren en als voorbeeld te gebruiken.

Om te voorkomen dat het rapport een al te lijvig boekwerk wordt, is er naast dit openbare rapport een bijlage opgesteld met specifieke informatie. Die informatie wordt in de kringbijeenkomsten gebruikt bij het zoeken naar het verhaal achter de cijfers en de verklaringen voor gevonden verschillen.

Dit rapport geeft een beeld van de prestaties van uw gemeente ten opzichte van die van andere gemeenten op het terrein van algemene en individuele voorzieningen. Naast deze module biedt SGBO de basisbenchmark Wmo aan. De basisbenchmark Wmo biedt op hoofdlijnen een Wmo-breed beeld van uw gemeente over alle prestatievelden heen. Naast de module algemene en individuele voorzieningen bood SGBO in 2007 de volgende verdiepingsmodules aan: Hulp bij het huishouden, Mantelzorg- en vrijwilligersbeleid, Preventief jeugdbeleid en Huiselijk geweld.

Elk model is een vereenvoudiging van de werkelijkheid. Dat geldt ook voor de benchmark Wmo. De resultaten zijn een indicatie voor de keuzes en prestaties van de gemeente op het Wmo-terrein en dienen als zodanig te worden beschouwd. Sommige gegevens zijn moeilijk met elkaar vergelijkbaar, omdat een waarde kan afhangen van de systematiek en de manier van registreren die een gemeente hanteert.

2 WAT VINDT U IN HET RAPPORT?

Het rapport is opgebouwd conform het benchmarkmodel 'Oog op verbetering'. Per beleidsfase wordt gekeken naar de uitgangspunten van het compensatiebeginsel: voeren van een huishouden, verplaatsen in en om de woning, lokaal verplaatsen per vervoermiddel en ontmoeten en het aangaan van sociale verbanden. Na een beschrijving van de algemene kenmerken van de kring in hoofdstuk 3, volgen in hoofdstuk 4 'beleid en organisatie' en in hoofdstuk 5 'uitvoering'.

Het gaat in deze module om de voorzieningen die gemeenten kunnen treffen in het kader van de prestatievelden 5 en 6 van de Wmo: (5) Bevorderen van deelname van kwetsbare groepen en (6) het verlenen van individuele voorzieningen. Dit is exclusief de hulp bij het huishouden. Deze module richt zich sterk op aantallen en uitgaven rondom individuele voorzieningen. Daarnaast wordt ook naar het beleid gekeken. De aanwezigheid van algemene en voorliggende voorzieningen kan bijvoorbeeld sterk van invloed zijn op de vraag naar individuele voorzieningen. De voorzieningen zijn ingedeeld in de volgende categorieën:

- **Voeren van een huishouden:** Het gaat hier om ondersteunende diensten bij het voeren van een huishouden, zoals maaltijdvoorziening, sociale veiligheid en klussendiensten en woonvoorzieningen. Ook het beleid met betrekking tot levensloopbestendig en aangepast bouwen komt hierbij aan de orde. Verder valt ook hulp bij het huishouden in deze categorie. Dit jaar worden de benchmarkresultaten met betrekking tot de hulp bij het huishouden in een aparte rapportage weergegeven.
- **Verplaatsen in en om de woning:** Bij verplaatsen in en om de woning gaat het om de verstrekking van rolstoelen.
- **Lokaal verplaatsen per vervoermiddel:** Hieronder vallen alle vervoersvoorzieningen. Zowel voorzieningen in natura als geldsomverstrekkingen als collectief vervoer.
- **Ontmoeten en sociale verbanden aangaan:** Dit is een heel breed terrein. In de benchmark kijken we vooral naar activiteiten op het gebied van dagopvang/dagbesteding voor ouderen, beleid rondom de toegankelijkheid van ruimten en gebouwen en de verstrekking van sportvoorzieningen (waaronder sportrolstoelen).

WEERGAVE

De indicatoren zijn weergegeven in figuren. Bij de figuren is aangegeven welke vragen uit de vragenlijst van toepassing zijn.

In het kringrapport zijn de hoofdlijnen weergegeven. Meer gedetailleerde gegevens en uitsplitsingen vindt u in een losse cijferbijlage.

VORMGEVING

Bij de vormgeving van de figuren is ervoor gekozen de figuren te kantelen, waardoor de gemeentenamen op de verticale as staan. Tevens is ervoor gekozen om per figuur de waarden aflopend te ordenen. Het doel van deze weergave is om de figuur rustig en overzichtelijk te maken. In de figuren in tabelvorm staan de gemeenten op alfabetische volgorde weergegeven.

Iedere figuur is voorzien van het gemiddelde van de kring en het gemiddelde van de hele benchmark. Het kringgemiddelde wordt weergegeven door een extra staafje in de figuur, het benchmarkgemiddelde door een gemiddeldelij. In de tabellen wordt onderaan het benchmarkgemiddelde weergegeven. Ook is daarbij weergegeven op basis van hoeveel gemeenten dat berekend is (n=).

3 ALGEMEEN

Een benchmark is bedoeld om resultaten te vergelijken. Omdat alle gemeenten van elkaar verschillen, is het van belang inzicht te hebben in de uitgangssituatie en de omgeving van elke gemeente. Figuur 3.1 laat enkele algemene kenmerken zien, die een beeld geven van de vergelijkbaarheid van de gemeenten in de kring. Het gaat om het aantal inwoners, het percentage ouderen (65+ en 75+), het percentage huishoudens met een laag inkomen, het percentage arbeidsongeschikten en het aandeel AWBZ (het gaat hier om de Bbag-gelden per inwoner als indicatie voor het beroep dat vanuit AWBZ-instellingen gedaan zal worden op Wvg-vervoersvoorzieningen). Bij huishoudens met een laag inkomen gaat het om het percentage huishoudens met een inkomen behorend tot de laagste 10% van Nederland.

Figuur 3.1

Achtergrondkenmerken per 1-1 2007

Deelnemers	Inwoneraantal	Percentage ouderen (65+)	Percentage ouderen (75+)	Percentage huishoudens met laag inkomen	Percentage arbeidsongeschikten	Bbag-gelden per inwoner (in Euro's)
Apeldoorn	156.051	15,7 %	74,2 %	7,8 %	5,5 %	3,2 %
Arnhem	142.195	12,8 %	6,1 %	15 %	5,4 %	2,8 %
Deventer	96.540	14,1 %	6,9 %	10,3 %	5,4 %	0,7 %
Eindhoven	209.172	15,4 %	7,2 %	14,3 %	5,1 %	1,7 %
Emmen	108.589	16,3 %	7,4 %	7,1 %	6,5 %	0,9 %
Nijmegen	159.522	13,1 %	6 %	21,5 %	4,7 %	1 %
s-Hertogenbosch	134.717	13,2 %	5,9 %	11 %	5,6 %	1,7 %
Kringgemiddelde	143.827	14,4 %	6,7 %	12,4 %	5,5 %	1,7 %

4 BELEID EN ORGANISATIE

Bij het onderdeel beleid van de benchmark algemene en individuele voorzieningen, wordt gekeken naar hoe de gemeente beoogt mensen in staat te stellen: een huishouden te voeren, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en elkaar te ontmoeten en sociale verbanden aan te gaan. Het gaat er dan om welke voorzieningen in de gemeente worden aangeboden en onder welke voorwaarden je daarvoor in aanmerking komt.

Bij de organisatie van algemene en individuele voorzieningen is een veelheid aan organisaties betrokken. Goede afspraken en afstemming zijn cruciaal voor effectief beleid. De wijze waarop dat gebeurt, kan sterk variëren. Aan het eind van dit hoofdstuk laten we zien hoe gemeenten de organisatie en de processen voor het aanvragen van algemene en individuele voorzieningen hebben vormgegeven.

ALGEMEEN

Een belangrijk sturingsmechanisme voor de vraag naar voorzieningen is het eigenbijdragebeleid van de gemeente. In de Wmo is een aantal kaders vastgesteld waarbinnen gemeenten beleidsvrijheid hebben voor het opstellen van de eigenbijdrageregeling. Dit onderdeel is opgenomen in de basisbenchmark. In figuur 4.1 is weergegeven welke andere maatregelen de gemeente genomen heeft op het gebied van inkomen en voorzieningen.

Figuur 4.1

Het eigenbijdragebeleid per gemeente (vraag C1)

Deelnemers	Compensatie eigen bijdragen via bijzondere bijstand	Besparingsbijdrage
Apeldoorn	•	•
Arnhem		
Deventer		•
Eindhoven	•	
Emmen	•	
Nijmegen	•	
s-Hertogenbosch	•	
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 80	81,3	37,5

Individuele voorzieningen kunnen gemeenten op diverse manieren verstrekken: in natura, als persoonsgebonden budget of in de vorm van een geldsomverstrekking. Voor verhuiskosten en een vergoeding voor auto/taxikosten is een geldsomverstrekking gebruikelijk. In figuur 4.2 staan de maximale vergoedingen die de kringgemeenten hiervoor verstrekken. Als er verschillende vergoedingen mogelijk zijn, is het gemiddelde weergegeven.

Figuur 4.2

De hoogte van maximale vergoedingen voor individuele voorzieningen (in euro, vraag 1)

Deelnemers	Verhuiskosten	Taxikosten	Roelstoeltaxikosten	Eigen auto
Apeldoorn	2.500	1.078	1.407	1.078
Arnhem	2.050	1.511	2.265	1.511
Deventer	2.500	900	1.356	900
Eindhoven	3.404	1.012	1.519	1.012
Emmen	1.500	989	1.487	655
Nijmegen	2.344	1.100	1.665	1.100
s-Hertogenbosch	2.300			597
Kringgemiddelde	2.371	941	1.386	979
Benchmarkgemiddelde (N = 73)	2.408	1.584	2.300	803

Voor een efficiënte en snelle uitvoering kiezen sommige gemeenten ervoor voorzieningen te creëren waarvoor geen aanvraag nodig is en waarvan na een beperkte toets gebruik gemaakt kan worden. Het betreffen dan algemene welzijnsachtige voorzieningen waarvoor geen beschikkingen afgegeven worden. Figuur 4.3 toont op welke terreinen uw gemeente dergelijke voorzieningen aanbiedt.

Figuur 4.3

Algemene voorzieningen waarvan na een beperkte toets gebruik gemaakt kan worden (vraag C2)

Deelnemers	Roerende woonvoorziening	Scootermobielen	Andere vervoersvoorziening	Rolstoelen	Collectief vervoer	Hulp bij het huishouden
Apeldoorn						
Arnhem						
Deventer						
Eindhoven	•				•	
Emmen						
Nijmegen						
s-Hertogenbosch						
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 71	5,6	1,4	2,8	4,2	15,3	4,2

VOEREN VAN EEN HUISHOUDEN

In figuur 4.4 is weergegeven welke ondersteunende diensten en voorzieningen de gemeente heeft ter ondersteuning bij het voeren van een huishouden. In dit kader onderscheiden we de volgende diensten:

- **Maaltijdvoorziening:** Het verstrekken van maaltijden aan de doelgroep kan aan huis of bij een eettafel gedaan worden. De maaltijden aan huis worden warm (dagelijks) of koelvers (een of meerdere keren per week) bezorgd. De eettafels worden vaak via het restaurant van een intramurale instelling verzorgd via, meestal, een verzorgingshuis.
- **Sociale veiligheid:** Om de (sociale) veiligheid van ouderen te vergroten of gevoelens van onveiligheid weg te nemen, is er de mogelijkheid voor ouderen om (onder meer) gebruik te maken van sociale alarmering en telefoencirkels. Sociale alarmering houdt in dat men met behulp van een op het lichaam gedragen zender alarm kan maken. Dit signaal komt via de telefoonlijn binnen bij een centrale waarna actie ondernomen wordt. De alarmopvolging vindt plaats door mantelzorgers en/of professionals. Deelnemers aan een telefoencirkel bellen elkaar dagelijks op een vast tijdstip op. Als iemand de telefoon niet opneemt, wordt een contactpersoon gewaarschuwd.
- **Klussendienst en boodschappenservice:** Bij de klussendienst gaat het om het uitvoeren van kleine klussen in huis of in de tuin.

Figuur 4.4

Overzicht diensten en voorzieningen ter ondersteuning van het huishouden (vraag 2)

Deelnemers	Maaltijdvoorziening	Sociale alarmering	Telefooncirkel	Klussendienst	Boodschappenservice
Apeldoorn	•	•		•	•
Arnhem	•	•	•	•	•
Deventer	•	•			
Eindhoven	•	•		•	•
Emmen					
Nijmegen	•	•		•	
s-Hertogenbosch	•	•	•	•	•
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 70	87,1	81,4	27	69,1	49,2

LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL

Gemeenten moeten ervoor zorgen dat iedereen zich lokaal kan verplaatsen per vervoermiddel. Voor mensen die dat niet zelfstandig kunnen, zijn verschillende oplossingen denkbaar. Zo kan een scootermobiel of een andere individuele vervoersvoorziening worden verstrekt, of men kan gebruikmaken van collectief vervoer (CV). Figuur 4.5 toont de keuzes die er gemaakt zijn ten aanzien van het collectief vervoer. In de figuur is te zien: heeft de gemeente een collectief vervoerssysteem, of cliënten kunnen kiezen tussen een geldbedrag of een collectief vervoersregeling. Tot slot is in de laatste kolom weergegeven of alle ouderen boven een vastgestelde leeftijd een pas of toegang krijgen tot het collectief vervoer.

Figuur 4.5

Collectief vervoer (vraag 9, 12, 13)

Deelnemers	CV-systeem	Keuze geldbedrag of CV	Alle ouderen mogen gebruik maken van CV
Apeldoorn	•		•
Arnhem	•	•	•
Deventer	•		•
Eindhoven	•		•
Emmen	•		•
Nijmegen			•
s-Hertogenbosch	•	•	•
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 75	90,7	13,3	75,7

ONTMOETEN EN SOCIALE VERBANDEN AANGAAN

Om mensen in staat te stellen sociale verbanden aan te gaan is een diversiteit aan activiteiten denkbaar. Figuur 4.6 geeft activiteiten weer waar de gemeente financieel bij betrokken is. Bij de dagbesteding/dagopvang is uitgegaan van voorzieningen voor ouderen. Bij sportvoorzieningen gaat het om andere voorzieningen dan een sportrolstoel.

Figuur 4.6

Voorzieningen in de gemeente die het aangaan van sociale verbanden bevorderen (vraag 14, 17)

Deelnemers	Sportvoorzieningen	Soos-achtige activiteiten	Sportieve activiteiten	Recreatieve activiteiten	Educatieve activiteiten	Subsidie voor activiteiten aan ouderenbonden	Anders
Apeldoorn		•	•	•	•	•	•
Arnhem		•	•	•	•	•	•
Deventer		•	•	•	•	•	•
Eindhoven		•	•	•	•	•	
Emmen		•	•	•	•	•	
Nijmegen	•	•	•	•	•	•	
s-Hertogenbosch		•	•	•	•	•	
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 74 - 62	28,4	90,6	96,9	95,3	96,8	90,3	37,5

ORGANISATIE

Bij de verstrekking van individuele voorzieningen is vaak een veelheid van organisaties betrokken. Goede afspraken en afstemming zijn cruciaal voor effectief beleid. De wijze waarop dat gebeurt, kan sterk variëren. Het uitvoeringsproces kan heel verschillend georganiseerd zijn. Om verschillen in prestaties te verklaren is gevraagd welke partij bij welke fase betrokken is. Het kan zijn dat dit meerdere partijen zijn, omdat het bijvoorbeeld afhankelijk is van de voorziening of de complexiteit van de aanvraag. Onderscheiden worden de gemeente, het Wmo-loket, een externe adviseur (bijvoorbeeld CIZ, GGD, Argonout) of een aparte stichting/organisatie voor de uitvoering (bijvoorbeeld bij een samenwerkingsverband met een intergemeentelijke sociale dienst).

Per fase wordt weergegeven welke partij betrokken is. De intake (figuur 4.7.1) is het eerste gesprek. Dit kan zijn telefonisch, meteen aan de balie bij de inname van de aanvraag of door middel van een persoonlijk gesprek met de consulent. Bij de indicatiestelling (figuur 4.7.2) gaat het om het stellen van de indicatie en het medisch advies. Bij de beslissing/afgeven van de beschikking (figuur 4.7.3) gaat het om de partij die de beschikking opstelt. Meestal is dat de gemeente, maar het kan ook een gemandateerde stichting of samenwerkingsverband zijn.

Figuur 4.7.1

Partijen die betrokken zijn bij de intake (vraag C4)

Deelnemers	Gemeenteafdeling	Loket	CIZ / Externe adviseur	Samenwerkings- verband	Anders
Apeldoorn	•	•			
Arnhem		•	•		
Deventer	•	•	•		
Eindhoven	•				
Emmen	•	•			
Nijmegen	•	•			
s-Hertogenbosch	•				
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 80 - 76	75,0	78,8	36,7	9,0	2,6

Figuur 4.7.2

Partijen die betrokken zijn bij de indicatiestelling (vraag C4)

Deelnemers	Gemeenteafdeling	Loket	CIZ / Externe adviseur	Samenwerkings- verband	Anders
Apeldoorn	•	•	•		
Arnhem			•		
Deventer	•		•		
Eindhoven			•		
Emmen	•		•		
Nijmegen	•		•		
s-Hertogenbosch					
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 78 - 76	74,0	48,1	92,3	5,3	1,3

Figuur 4.7.3

Partijen die betrokken zijn bij de beslissing/afgeven beschikking (vraag C4)

Deelnemers	Gemeenteafdeling	Loket	CIZ / Externe adviseur	Samenwerkings- verband	Anders
Apeldoorn		•			
Arnhem	•				
Deventer	•				
Eindhoven	•		•		
Emmen	•	•			
Nijmegen	•				
s-Hertogenbosch	•				
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N= 78 - 69	87,2	19,5	10,4	9,1	1,4

In figuur 4.8 kunt u in de eerste kolom zien bij hoeveel procent van de aanvragen voor individuele voorzieningen (exclusief hulp bij het huishouden) de gemeenten de indicatiestelling zelf doen. Daarnaast is in deze tabel weergegeven welke externe adviseurs door de gemeenten ingeschakeld worden.

Figuur 4.8

Zelf indiceren en inhuur externen (Vraag C5, C6)

Deelnemers	Percentage door de gemeente uitgevoerde indicatiestellingen	CIZ	GGD	Argonaut	Andere
Apeldoorn	80 %	•			
Arnhem		•			
Deventer	70 %	•			
Eindhoven			•		
Emmen	75 %	•			
Nijmegen	95 %	•			•
s-Hertogenbosch	25 %	•		•	•
Kringgemiddelde	49 %				
Benchmarkgemiddelde (% 'Ja') N = 79 - 49		89,7	6,1	6,6	21,5

5 UITVOERING

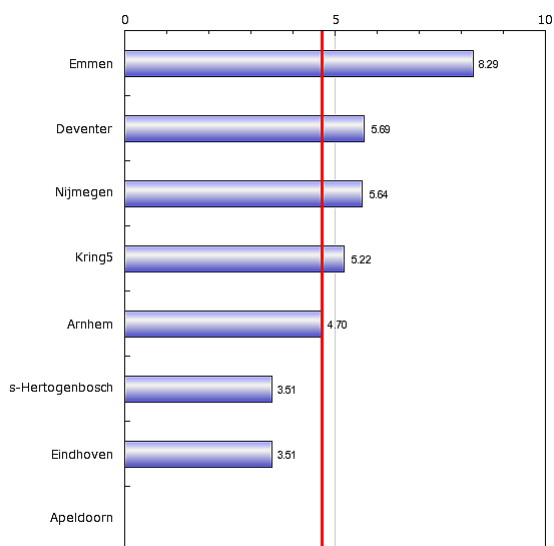
In dit hoofdstuk staat de uitvoering centraal. Bij uitvoering gaat het om de geleverde prestaties bij de verstrekking van individuele Wmo-voorzieningen (exclusief de hulp bij het huishouden): wat zijn de uitgaven en hoeveel mensen zijn bereikt? De weergegeven cijfers hebben betrekking op 2006.

ALGEMEEN

Wat betreft de uitgaven en het bereik kijken we terug naar 2006. Het gaat hier om de Wvg-uitgaven en Wvg-cliënten. In figuur 5.1 is te zien welk percentage van de inwoners in 2006 Wvg-cliënt is. Het betreft hier alle inwoners met een doorlopende Wvg-voorziening als een rolstoel, vervoersvoorziening in natura, collectief vervoer of een vervoersvergoeding op 31 december 2006. De belangrijkste prestatie-indicator voor de doeltreffendheid is het totale aantal cliënten dat op een bepaald moment een doorlopende Wvg-voorziening gebruikt. Deze indicator geeft aan hoeveel personen de Wvg bereikt. Helaas komt het regelmatig voor dat het totale aantal cliënten niet precies bekend is, omdat eenmalige en doorlopende voorzieningen zijn gescheiden. Voorbeelden van voorzieningen die doorlopen zijn een collectief vervoerspas, het recht op een taxikostenvergoeding of een uitstaande rolstoel. Woningaanpassingen behoren wel tot de categorie eenmalige voorzieningen. Wanneer de woning is aangepast, vindt een financiële transactie plaats en kan de zaak worden afgesloten. Daarom is het totaal aantal toegekende voorzieningen in een bepaald jaar toegevoegd als prestatie-indicator voor doeltreffendheid. In figuur 5.2 staat het aantal toegekende voorzieningen. Het gaat om de uitstaande voorzieningen (rolstoelen en vervoersvoorzieningen) en de nieuw toegekende woonvoorzieningen en sportrolstoelen in 2006.

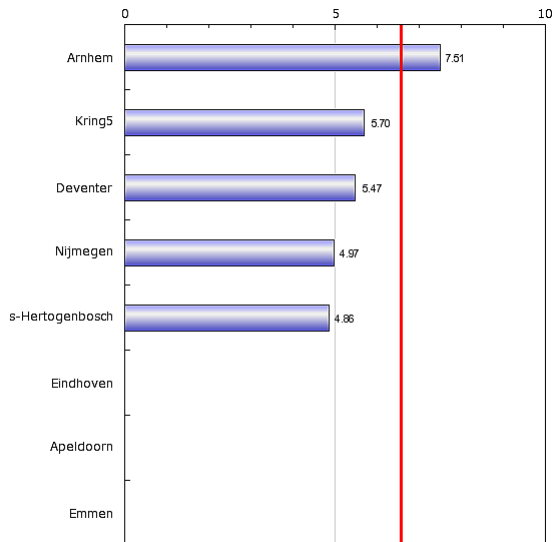
Figuur 5.1

Percentage inwoners met een Wvg-voorziening (2006, vraag 19)

Figuur 5.2

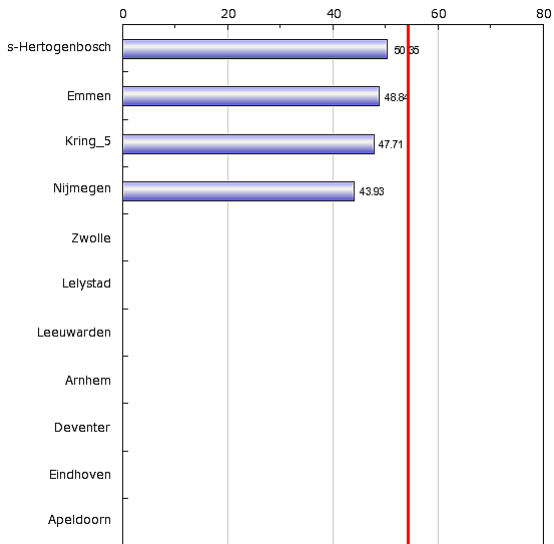
Aantal toegekende Wvg-voorzieningen per 100 inwoners (2006, vraag 30,34,37,40)

De totale Wvg-uitgaven bestaan uit (1) uitgaven voor individuele en collectieve voorzieningen, ook wel programmakosten genoemd en (2) de uitvoeringskosten. De uitgaven voor voorzieningen worden weergegeven op kasbasis (de daadwerkelijke uitgaven). De uitvoeringskosten bestaan uit gemeentelijke apparaatskosten (personeel), externe indicatiekosten en overige en eenmalige kosten. Eenmalige kosten zijn bijvoorbeeld kosten voor het laten uitvoeren van een evaluatie, de ontwikkeling van een collectief vervoerssysteem, de opzet van een woningregistratiesysteem of een advies over automatisering. Overige kosten zijn de kosten voor de uitvoering van de Wvg die niet in een van de hiervoor genoemde categorieën passen. De totale Wvg-uitgaven zijn gecorrigeerd voor inkomsten uit eigen bijdragen en vergoedingen voor dure woningaanpassingen door het ministerie van VWS. Zo ontstaan de netto-uitgaven. Deze zijn weergegeven in figuur 5.3. Bij deze figuur is een groot aantal vragen betrokken: 28, 29, 31, 32, 35, 38, 20, 21, 22, 23.

Figuur 5.3

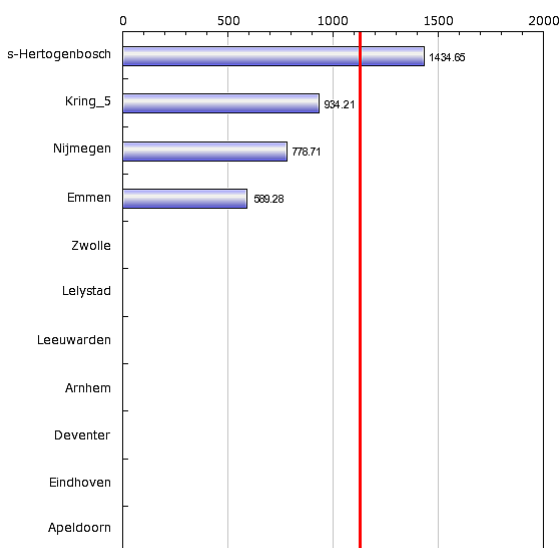
Totale netto Wvg-uitgaven per inwoner (2006, in euro)

In figuur 5.4 zijn de netto Wvg-uitgaven afgezet tegen het aantal cliënten. Bij het aantal cliënten gaat het om de mensen met een doorlopende Wvg-voorzieningen zoals een rolstoel, pas voor het collectief vervoer of een scootermobiel.

Figuur 5.4

Netto Wvg-uitgaven per cliënt (2006, in euro)

Voor cliënten is een belangrijk element bij de uitvoering de doorlooptijd: wanneer kan ik de aangevraagde voorziening gebruiken? In figuur 5.5 is weergegeven wat de gemiddelde doorlooptijd is bij de diverse categorieën voorzieningen. De volgende voorzieningen worden onderscheiden: woonvoorzieningen in de categorie 900-6800 euro (dus exclusief hele eenvoudige en hele complexe aanpassingen) , rolstoelen, individuele natura-vervoersvoorziening en collectief vervoerspas. Onderscheiden wordt de periode van aanvraag tot beschikking en de periode van aanvraag tot levering.

Figuur 5.5

Doorlooptijd Wvg-voorzieningen (2006, in kalenderdagen, vraag 24)

Deelnemers	Beschikking woonvoorziening	Aanvang werkzaamheden woonvoorzieningen	Beschikking rolstoelen	Levering rolstoelen	Beschikking individuele natura-vervoersvoorziening	Levering individuele natura-vervoersvoorziening	Beschikking collectief vervoerspas	Levering collectief vervoerspas
Apeldoorn								29
Arnhem		43		53		56		10
Deventer	72	86	27	46	24	41	14	19
Eindhoven								127
Emmen	47	83	24	40	55	53	20	114
Nijmegen	55		50		55			
s-Hertogenbosch	70		39		46		39	49
Kringgemiddelde	61	71	35	46	45	50	24	58
Benchmarkgemiddelde (N = 13 – 23)	66	50	49	49	50	46	33	33

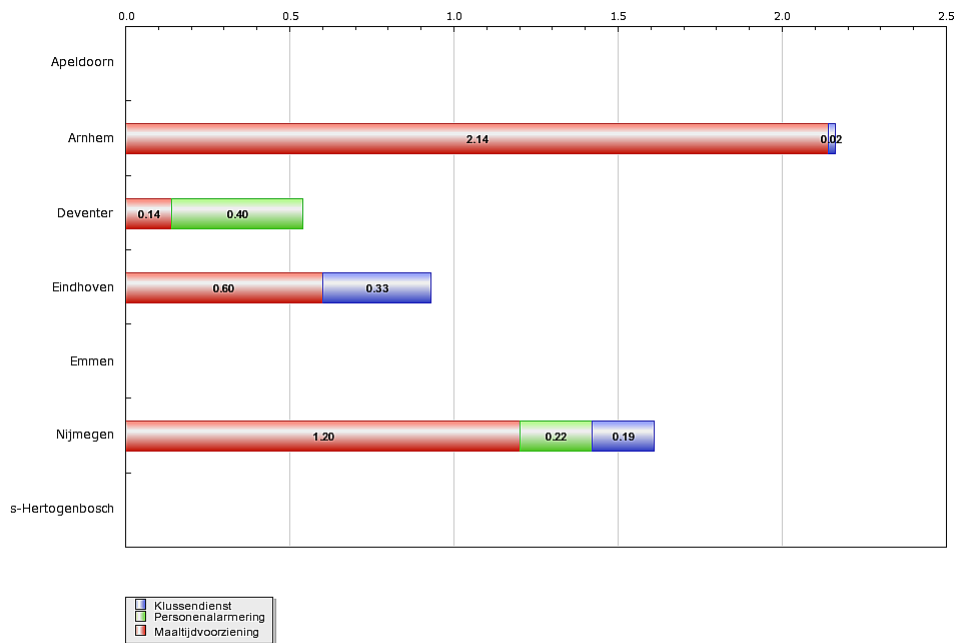
VOEREN VAN EEN HUISHOUDEN

Bij het voeren van een huishouden gaan we nader in op de verstrekking van ondersteunende diensten en woonvoorzieningen.

In de figuren 5.6 en 5.7 is weergegeven wat de uitgaven en het aantal gebruikers (aantal unieke personen) waren voor de maaltijdvoorziening, sociale veiligheid en klussen/boodschappendienst. Het benchmarkgemiddelde van figuur 5.6 is 1,6 euro per inwoner. Bij figuur 5.7 gaat het om gebruikers van door de gemeente (mee) gefinancierde voorzieningen. Het benchmarkgemiddelde van figuur 5.7 is 196 gebruikers van ondersteunende diensten per 10.000 inwoners.

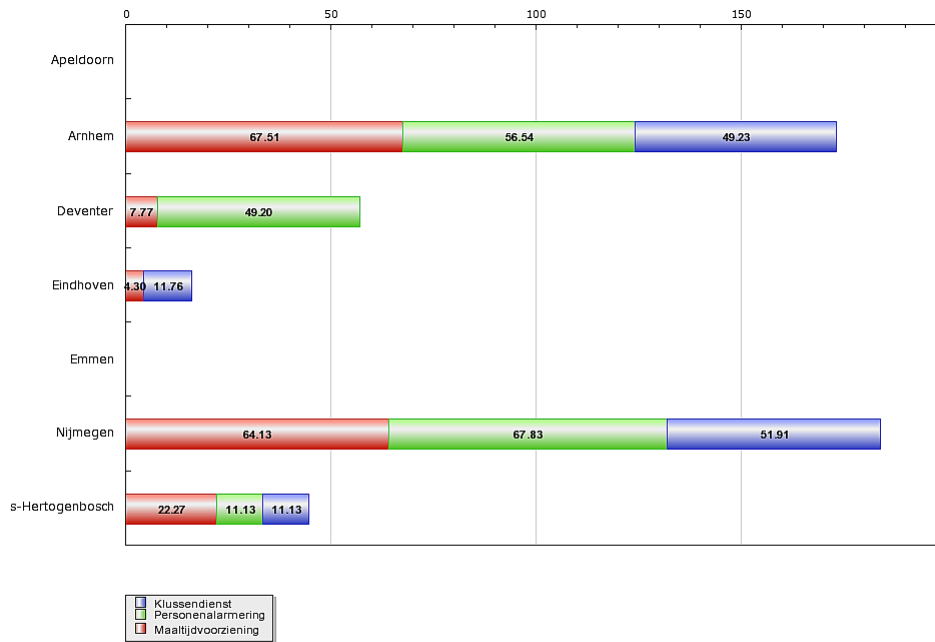
Figuur 5.6

Uitgaven ondersteunende diensten (2006, in euro per inwoner, vraag 26)

Figuur 5.7

Aantal gebruikers van ondersteunende diensten per 10.000 inwoners (2006, vraag 27)

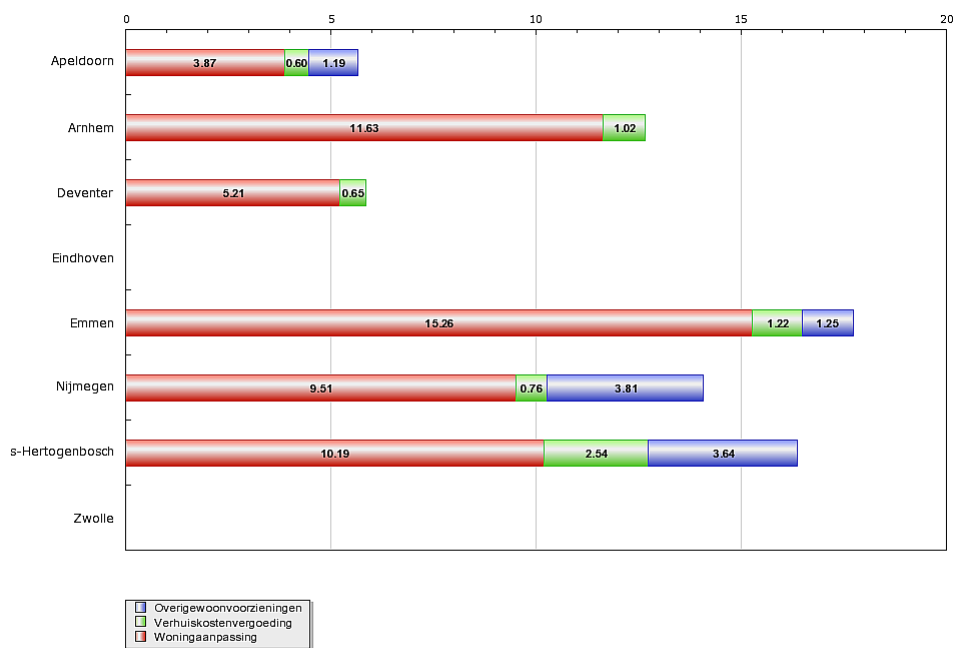
Bij de woonvoorzieningen maken we een onderscheid tussen:

- Woningaanpassingen (waaronder ook de trapliften);
- Vergoedingen voor kosten voor verhuizing en inrichting;
- Roerende woonvoorzieningen (niet-bouwkundige en woontechnische aanpassingen)
- Overige woonvoorzieningen;
- Collectieve voorzieningen (zoals bijdragen voor aanpasbaar bouwen, liftenregelingen en aanpassingen of verbouwingen van een woningcomplex).

Figuur 5.8 toont de gemiddelde uitgaven per inwoner voor woonvoorzieningen, waarbij een onderverdeling naar type voorziening is gemaakt. De hoogte van de staafjes komt overeen met de totale uitgaven voor woonvoorzieningen. Zowel de uitgaven aan individuele woonvoorzieningen als aan collectieve woningaanpassingen zoals het ophogen van galerijen, automatische deuropeners en dergelijke is hier weergegeven. Het benchmarkgemiddelde van figuur 5.8 is 13 euro per inwoner.

Figuur 5.8

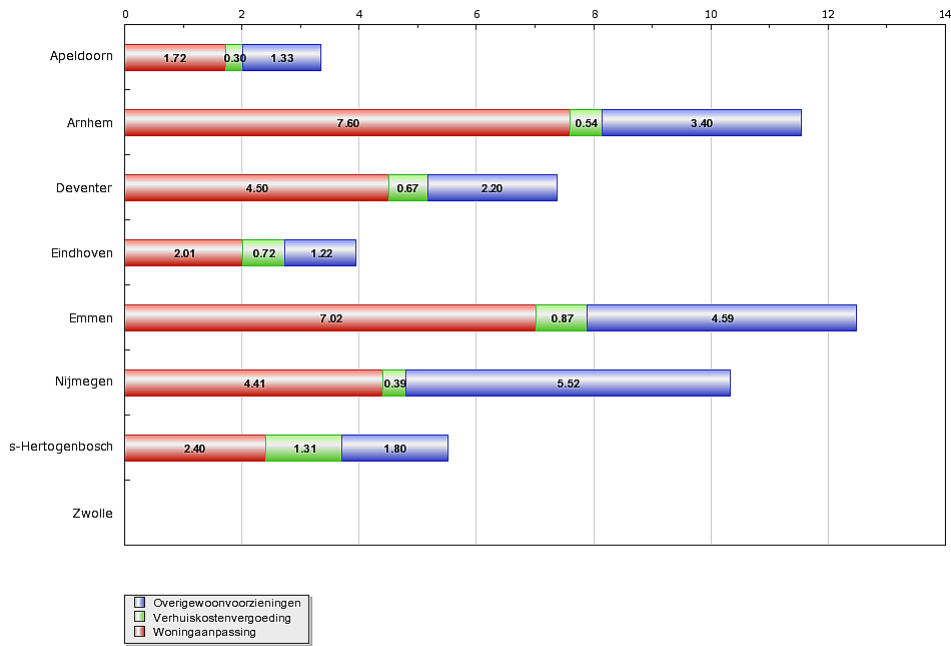
Uitgaven voor woonvoorzieningen (2006, in euro per inwoner, vraag 28, 29, 31)

In figuur 5.9 staat het aantal nieuw toegekende woonvoorzieningen in 2006. Hier gaat het alleen om de individuele woonvoorzieningen. Het benchmarkgemiddelde is 8 nieuw toegekende woonvoorzieningen per 1.000 inwoners.

Figuur 5.9

Aantal nieuw toegekende woonvoorzieningen per 1.000 inwoners (2006)

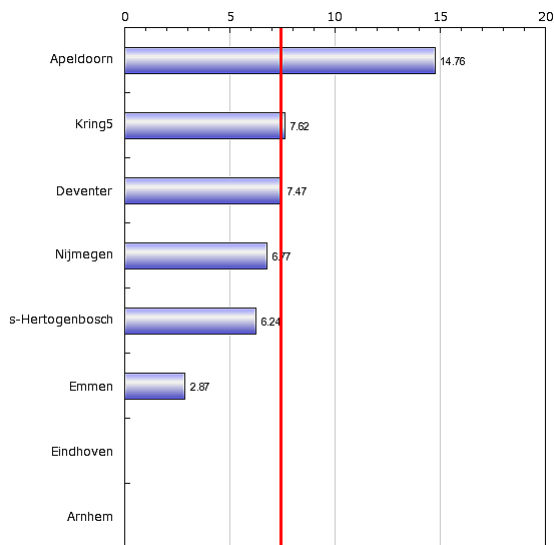

VERPLAATSEN IN EN OM DE WONING

Bij het verplaatsen in en om de woning kijken we naar de rolstoelen die zijn verstrekt. Hieronder is weergegeven wat de uitgaven voor rolstoelen per inwoner zijn geweest in 2006. Het gaat om handmatig en elektrisch voortbewogen rolstoelen. Scootermobielen zijn formeel voorzieningen voor vervoer. De sportrolstoelen zijn hierbij buiten beschouwing gelaten.

Figuur 5.10

Uitgaven voor rolstoelen per inwoner (2006, in euro, vraag 32)

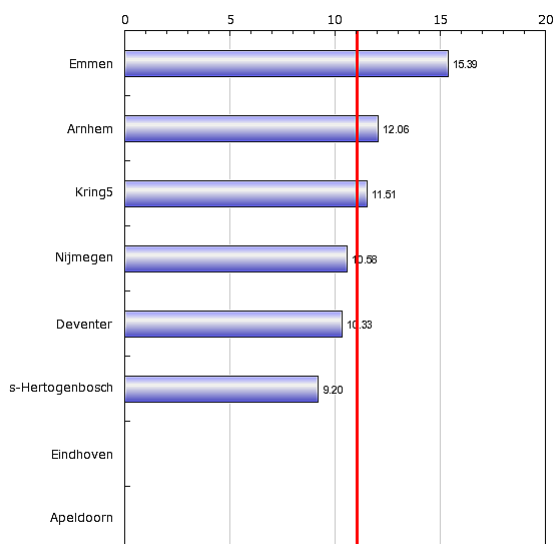

Ook voor rolstoelen geldt dat het doorlopende voorzieningen zijn. Een aantal gemeenten verstrekt rolstoelen weliswaar in eigendom, maar de bijkomende kosten voor onder meer onderhoud boeken zij wel als doorlopende voorziening. Het aantal uitstaande rolstoelen is daarom de beste indicator voor het aantal mensen dat gebruik maakt van een rolstoel via de Wvg. In verband met de kosten is het belangrijk een onderscheid te maken tussen handmatig en elektrisch. Elektrische rolstoelen zijn aanzienlijk duurder dan handmatige rolstoelen. Daarom wordt het percentage elektrische rolstoelen dat verstrekt is genoemd.

In figuur 5.11 is weergegeven hoeveel rolstoelen uitstaan per 1.000 inwoners. Dit is exclusief de sportrolstoelen.

Figuur 5.11

Aantal uitstaande rolstoelen per 1.000 inwoners (2006, vraag 34)

LOKAAL VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL

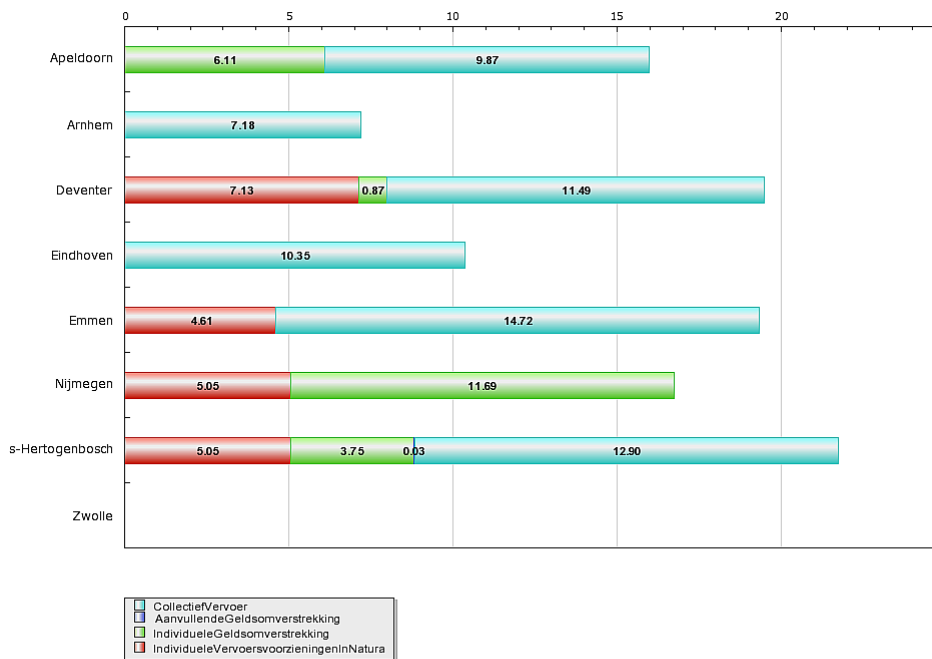
In het kader van het lokaal verplaatsen per vervoermiddel kan de gemeente diverse soorten vervoersvoorzieningen verstrekken. We maken een onderscheid tussen:

- Individuele vervoersvoorzieningen in natura (scootermobielen, autoaanpassingen, aangepaste fietsen en dergelijke);
- Individuele tegemoetkomingen in vervoerskosten (geldsomverstrekkingen voor bijvoorbeeld auto of taxikosten);
- Collectief vervoer met of zonder aanvullende geldsomverstrekking voor extra vervoerskosten.

De belangrijkste verklaringsfactor voor de hoogte van de uitgaven is de aan- of afwezigheid van een collectief vervoerssysteem. Deze factor bepaalt zowel de kostenstructuur als het aantal en type toegekende voorzieningen. Als het gaat om vervoersvoorzieningen zijn gemeenten zonder een collectief vervoerssysteem eigenlijk niet vergelijkbaar met gemeenten die wel een collectief vervoerssysteem hebben. In figuur 5.12 is weergegeven wat de uitgaven in 2006 waren voor de diverse vervoersvoorzieningen. Beheerskosten hebben betrekking op verzekering, onderhoud, reparatie, accessoires en aanpassingen. Het benchmarkgemiddelde van figuur 5.12 is 24 euro per inwoner.

Figuur 5.12

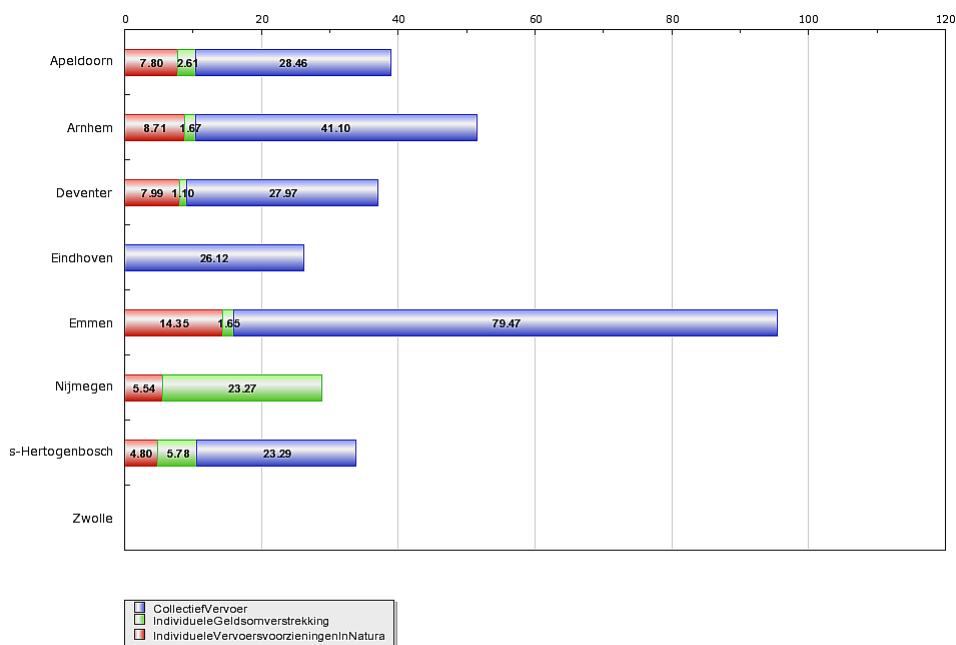
Uitgaven voor vervoersvoorzieningen (2006, in euro per inwoner, vraag 35, 38)

In figuur 5.13 zijn het aantal uitstaande vervoersvoorzieningen weergegeven. Het aantal uitstaande vervoersvoorzieningen is een prestatie-indicator voor doeltreffendheid. In tegenstelling tot woonvoorzieningen lopen eenmaal toegekende vervoersvoorzieningen door. Iemand die een vervoersvoorziening krijgt toegekend, krijgt die voorziening vaak ook het jaar daarop. Hij hoeft niet opnieuw geïndiceerd te worden. Meestal volstaat een globale toets, bijvoorbeeld een inkomenstoets. Omdat toegekende voorzieningen doorlopen, bouwen gemeenten in de loop der jaren een bestand van cliënten met een uitstaande voorziening op, het zogenaamde ultimo-bestand. Het benchmarkgemiddelde van figuur 5.13 is 49 uitstaande vervoersvoorzieningen per 1.000 inwoners.

Figuur 5.13

Aantal uitstaande vervoersvoorzieningen per 1.000 inwoners (2006, vraag 37, 40)

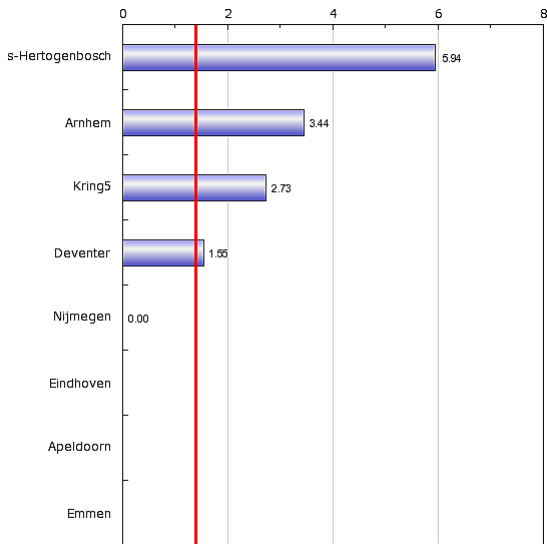

ONTMOETEN EN SOCIALE VERBANDEN AANGAAN

In het kader van het ontmoeten en sociale verbanden aangaan is gekeken naar de uitgaven en het gebruik van dagopvang en dagbesteding voor ouderen. Gemeenten bieden op diverse manieren ondersteunende activiteiten en sociale contacten aan ouderen aan in de vorm van dagopvang. Het gaat hierbij om groepsgewijze ondersteuning en opvang aan zelfstandig wonende ouderen (soosachtige activiteiten). Tevens kunnen ouderen deelnemen aan sportieve activiteiten (onder andere Mbvo: meer bewegen voor ouderen),recreatieve activiteiten (zoals kaarten) en educatieve activiteiten (bijvoorbeeld computercursussen). Verder worden ouderenbonden gesubsidieerd die dergelijke activiteiten ondersteunen. Het gaat om dagopvang/dagbesteding die direct of indirect via subsidies door de gemeente wordt gefinancierd. In de figuren 5.14 en 5.15 vindt u deze resultaten terug. In figuur 5.15 gaat het om het aantal personen dat minstens eenmaal gebruik heeft gemaakt van dagopvang of dagbesteding. Het is voor gemeenten lastig gebleken de juiste gegevens te verzamelen omtrent de uitgaven en het gebruik van dagopvang/dagbesteding. Gemeenten zijn voor deze gegevens afhankelijk van andere afdelingen en instanties.

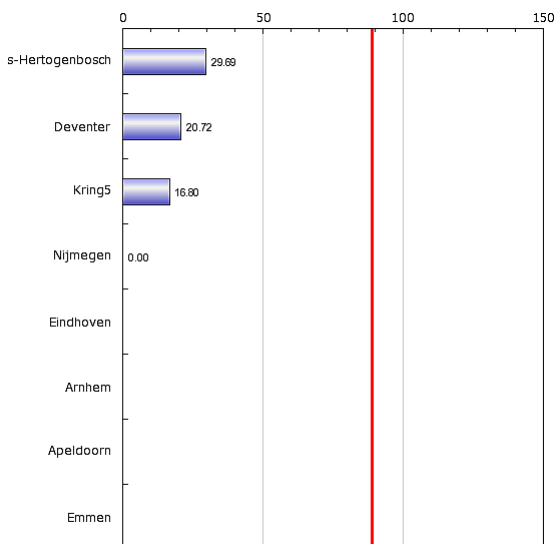
Figuur 5.14

Uitgaven voor dagopvang en dagbesteding per inwoner (2006, in euro, vraag 41)

Figuur 5.15

Aantal gebruikers dagopvang en dagbesteding per 1.000 inwoners (2006, vraag 42)

SLOT

Wij hopen dat u na het lezen van deze rapportage een beter beeld hebt gekregen van de situatie waar uw gemeente zich in bevindt. Meer gedetailleerde gegevens omtrent de verstrekking van de Wvg-voorzieningen in 2006 vindt u in de cijferbijlage. Deze is apart toegevoegd. Vergelijken met andere gemeenten is belangrijk om die situatie op waarde te kunnen schatten. Dat geeft steun bij het zoeken naar mogelijkheden om uw organisatie te verbeteren. Naast de kringrapportage zal ook een managementrapport beschikbaar worden gemaakt. Het managementrapport is een samenvatting van de resultaten van uw gemeente. U kunt de samenvatting gebruiken voor rapportage aan het gemeentebestuur.